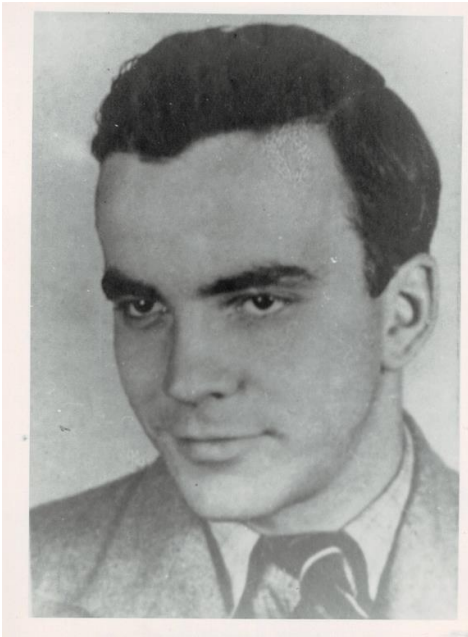

Frank E. Doucette

12 februari 1922 Belmont, U.S.A
19 september 1944 Someren

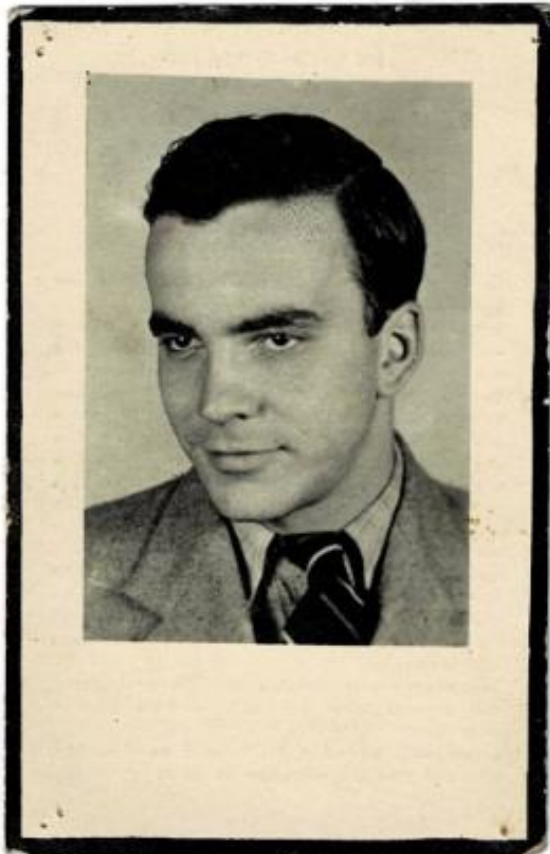
Frank.E. Doucette

Geb.te Belmont Mass U.S.A. 12 Febr.1922

Overleden te Someren 19 September 1944

Sergeant vlieger U.S.A.

foto volgt

Tijdens de [herdenking](#) staan allen mensen centraal, die in Nederland of waar ook ter wereld, zijn omgekomen sinds het uitbreken van de Tweede Wereldoorlog in oorlogssituaties en bij vredesoperaties. Voor Lierop in het bijzonder gesymboliseerd in sergeant Frank E. Doucette, een Amerikaanse boordschutter geboren op 12-02-1922 en met een parachute geland vanuit een neergeschoten bommenwerper B-17 in augustus 1944 boven Eindhoven. Zijn schuilplaats vond hij in onderduikerskamp Dennenlust in de bossen bij Moorsel in Lierop. Bij de terugtrekking van de Duitsers sneuvelde Doucette op 19 september 1944.

Cor Verheijen naast de foto van Frank Doucette. foto Gerard Verschooten

Altijd weer terug naar 19 [september](#)

Kort voor de bevrijding sneuvelde de Amerikaan Frank Doucette in de bossen bij Lierop. Steeds als het 19 september is, keert Cor Verheijen terug naar het dorp om hem te herdenken. Dat doet hij al sinds het einde van de oorlog. "Al dat geouwehoer altijd over vrijheid... ik herdenk dan liever deze Amerikaan", zegt Verheijen.

Cor Verheijen is nu een 86-jarige weduwnaar, klein en kwiek, een zwarte coltrui, ogen die een levendige geest verraden. In zijn Nijmeegse senioren-appartement is een ereplaats ingeruimd voor een foto van Doucette. "Ik heb hem eigenlijk maar twee maanden gekend. Een heel rustig iemand. Hij had het vaak over zijn moeder. Net voor de bevrijding zag hij een luchtgevecht boven Helmond. 'Nou ben ik weer snel bij moeder', zei-ie. Een dag later was hij dood."

De oorlog had de twee jonge mannen samengebracht in het goed verstopte onderduikerskamp dat het verzet in 1944 had ingericht diep in de bossen bij Lierop. Het toestel van Doucette was boven Duitsland aangeschoten en de gewonde boordschutter belandde in 'Kamp [Dennenlust](#)', zoals de bijnaam van de onderduik luidde.

Verheijen was te werk gesteld in Hannover en besloot na zijn eerste verlof niet terug te keren naar Duitsland. Via Nijmegen en boer Van Seggelen in Lierop kwam hij terecht op de boerderij van Frans van Boomen in Someren. In die periode ontmoette hij Miep Slegers, zijn latere vrouw. Na enkele maanden verkaste hij naar het

onderduikerskamp. Daar zaten enkele tientallen onderduikers, Nederlanders – veelal niet uit Brabant – zoals Verheijen, en neergeschoten geallieerde piloten: Engelsen, een Pool, een Canadees en Amerikanen.

Tegen het einde van de oorlog ondernamen de mannen steeds vaker in kleine groepjes expedities tegen de hen omringende Duitsers. Ze stalen fietsbanden bij een Duitser in Asten ('er paste er geen een, het was de verkeerde maat', zegt Verheijen droogjes), ze hielden NSB'ers gevangen die onderduikers hadden verraden en voerden op 6 september een sabotage-actie uit op de spoorlijn. "Toen vond je het allemaal heel gewoon", zegt Verheijen. "Later denk je: het was eigenlijk wel een linke boel... Ach, hoe oud was je helemaal?"

Op 19 september 1944 werd een hinderlaag op touw gezet met een van de Duitsers onvreemd machinegeweer. Doucette, die tenslotte boordschutter was, wilde graag mee. Frank laadde het machinegeweer.

"Hij riep nog: 'ik doe er een band van honderd in' en meteen klonk er een roffel van de Duitsers." De 22-jarige Amerikaan werd getroffen in zijn hoofd en borst en viel dood over het machinegeweer. Twee Nederlanders raakten gewond.

Die nacht werd Doucette begraven achter de kerk in Lierop. Verheijen: "Ik en Wim Peters uit Asten moesten het graf delven, 1 meter 40 diep."

Doucette werd na de oorlog overgebracht naar de Verenigde Staten. In 1962 werd in Lierop een straat naar hem vernoemd en in 1974 kwam daar het Frank Doucette monument.

En elk jaar op 19 september verschijnt daar een kleine man met een bos bloemen. Ook vandaag.